

- [početna strana](#)
- [biografija](#)
- [naučni radovi](#)

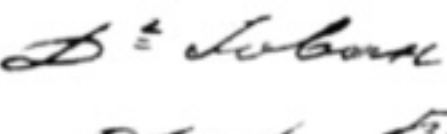
Jovan Cvijić

Jovan Cvijić (*Loznica, 11. oktobar 1865 – Beograd, 16. januar 1927*) bio je srpski naučnik, osnivač Srpskog geografskog društva, predsednik Srpske kraljevske akademije profesor i rektor Beogradskog univerziteta, počasni doktor Univerziteta Sorbone i Karlovog univerziteta u Pragu. Od osnivanja Beogradskog univerziteta 12. oktobra 1905, postao je jedan od osam prvih redovnih profesora na Univerzitetu.

Svjedje se počeo da se bavi naukom još kao student Velike škole i tada je nastao njegov rad Prilog geografskoj terminologiji našoj, a nastavio kao srednjoškolski profesor i bečki student proučavajući crkve pojave u istočnoj Srbiji, Istri i Jadranskom primorju. Na osnovu tih proučavanja napisao je više radova kao i svoju doktorsku disertaciju. Čitav život posvetio je proučavanju Srbije i Balkanskog poluostrva putujući skoro svake godine po Balkanu. Tokom života, odnosno za preko trideset godina intenzivnog naučnog rada, objavio je par stotina naučnih radova. Jedno od najvažnijih dela je „Balkansko poluostrvo“.

Bavio se podjednako društvenom i fizičkom geografijom, geomorfologijom, etnografijom, geologijom, antropologijom i istorijom. Smatra se utemeljivačem srpske geografije.

Datum rođenja	11. oktobar 1865.
Mesto rođenja	Loznica
Datum smrti	16. januar 1927. (61 god.)
Mesto smrti	Beograd
Polje	Geografija Geomorfologija Etnografija
Škola	Univerzitet u Beogradu, Univerzitet u Beču
Potpis	

biografija.html

- [početna strana](#)
- [biografija](#)
- [naučni radovi](#)

Biografija

Jovan Cvijić je rođen 11. oktobra (29. septembra po julijanskom kalendaru) 1865. godine u Loznici u porodici Cvijića, ogranka Spasojevića iz pivilskog plemena. Otac mu se zvao Todor Cvijić. Poreklom je bio Hercegovac, odnosno Crnogorac iz oblasti Starja Hercegovina, iz plemena Pivljanja, i bavio se trgovinom. Njegov otac, a naime Jovan Cvijić, predsjednik lozničke skupštine i poznati mačevanski Obrenovićevac. Kako je bio na strani tzv. „kataka“ u vreme katarske bune protiv južničkih ustavobornika 1844. godine, kažnjen je šibanjem nogu posle uspješne akcije Tome Vučića Perišića, nakon čega je umro još mlad. Njegov otac, a pak Jovanov praded, Cvijo Spasojević, bio je rodonačelnik Cvijića. Cvijo je bio poznati hajdučki harambaša u tom delu Starja Hercegovine. Cvijo se borio protiv Osmaljina Prvog srpskog ustanka, a nakon njegove propasti 1813. godine, preselio se u Loznicu, gde je kod šanca i crkve sagradio kuću hercegovačkog tipa na dva sprata i otvorio dućan, započevši trgovački karijeru novonastavne familije.

Cvijićev otac Todor (umro 1900) se u početku i sam bavio trgovinom, ali kako mu to nije išlo za rukom, zaposlio se u opštini kao pisar i delovoda. Majka Jovanova Marija (rođena Avramović), bila je iz ugledne porodice iz mesta Korenita, sela u oblasti Jadar koje se nalazi nedaleko od manastira Tronoša i Tršića, rodnog sela Vuka Karadžića. Osim Jovana, Todor i Marija imali su sina Živka i tri kćeri, Milevu, udatu za Vladimira, sarača, Nadu, udatu za Dragutina Babića okružnog blagajnika, kasnijeg načelnika ministarstva finansija, i Soku.

Cvijić je često govorio da je u detinjstvu na njegovo duhovno obrazovanje najviše uticala majka i uopšte majčina porodica, mirna, stalozena i domaćinska, dok je o ocu i očevoj porodici pisao sa dosta manje emocija. Ipak, Cvijić je u svom naučno-istraživačkom radu o narodnoj psihologiji imao pohvalne reči za dinarski etnički tip i karakter, koje upravo i pripada njegov otac

Obrazovanje

Nakon osnovne škole koju je završio u Loznici, završio je nižu gimnaziju u Loznici (prve dve godine) i gimnaziju u Šapcu (treću i četvrtu godinu), a potom se upisao i završio višu Prvu beogradsku gimnaziju, u generaciji sa Milorodom Mitrovićem, Mihailom Petrovićem Alasom i drugim velikanima, o čemu je napisan roman i snimljen TV-film „Šešir profesora Koste Vujčića“.

Godine 1884, po završetku gimnazije, hteo je da studira medicinu, međutim loznička opština nije bila u mogućnosti da stipendira njegovo školovanje u inostranstvu. Tada mu je Vladimir Karić, njegov profesor iz šabačke gimnazije, predložio da sluša studije geografije na Velikoj školi u Beogradu. Cuviji ga je poslušao i iste godine upisao Prirodno-matematički odsjek Velike škole u Beogradu. Ove studije je završio 1888. godine.

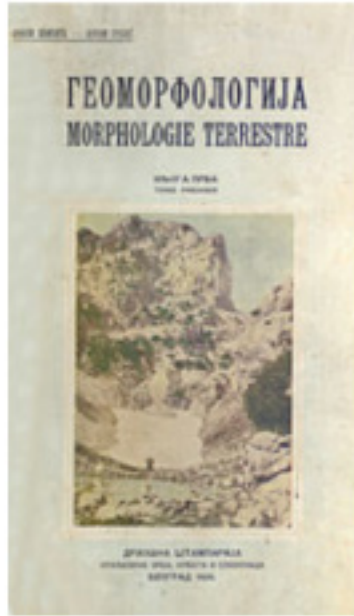
Tokom svog školovanja Cvijić je bio posvećen čitanju knjiga. U gimnaziji je učio engleski, nemački i francuski jezik koji su mu tokom studija veoma koristili budući da nije postojala odgovarajuća naučna građa na srpskom. Kasnije je na stranim jezicima pisao i naučne i druge radove.

Školske godine 1888/89. radio je kao predavač geografije u Drugoj muškoj beogradskoj gimnaziji. Potom je 1889. upisao studije fizičke geografije i geologije na Bečkom univerzitetu kao državni pitomac. U to vreme na Bečkom Univerzitetu predavanja iz geomorfologije držao je čuveni naučnik dr Albreht Penk (nem. Albrecht Penck), geotektoniku je držao profesor Edvard Zis (tadašnji predsednik Austrijske akademije nauka), a klimatologiju Julijus van Han.

Cvijić je doktorirao 1893. godine na Univerzitetu u Beču. Njegova doktorska teza pod nazivom „Das Karstphänomen“ predstavila ga je široj javnosti i učinila poznatim u svetskim naučnim krugovima. Ovaj rad je kasnije preveden na više jezika (kod nas „Karst“, 1895) a zahvaljujući njemu Cvijić se u svetu smatra utemeljivačem karstologije. Britanski naučnik Arčibald Giki je napisao da ovo predstavlja „zastavničko delo“ nauke.

- početna strana
- biografija
- naučni radovi

Naučni radovi

Treba se naviči i o problemu, poslu, profesiji dugo, kadšto i neprekidno misliti, dok se nađu rešenja. Ima svetlih časova, naročito svetlih noći, koje se retko javljaju; u njima se nađe rešenje pitanja, ili se smisle planovi naučnog rada. To doba duhovne lucidnosti i kreativnosti valja upotrebiti, a ne po onoj običnoj ljudskoj, još više orijentalnoj tromosti misliti na odmor. To mahom ni organizmu ne škodi, ali i ako škodi, organizam je zato da se čestito utroši.

Cvijić se naukom počeo baviti još kao student Velike škole i tada je nastao njegov rad Prilog geografskoj terminologiji našoj, a nastavio kao srednjoškolski profesor i bečki student proučavajući kraške pojave u istočnoj Srbiji, Istri i Jadranskom primorju. Na osnovu tih proučavanja napisao je više radova kao i svoju doktorsku disertaciju. Čitav život posvetio je proučavanju Srbije i Balkanskog poluostrva putujući skoro svake godine po Balkanu.

Prvi njegovi objavljeni radovi:

- 1889. „Ka poznavanju krša Istočne Srbije“;
- 1891. „Prekonoška pećina“;
- 1893. „Geografska ispitivanja oblasti Kućaja“;
- 1893. „Pećine i podzemna hidrografija u Istočnoj Srbiji“;
- 1895. „Karst, geografska monografija“;
- 1896. „Izvori, tresave i vodopadi u Istočnoj Srbiji“.

Sva ova dela bavila su se problematikom u Istočnoj Srbiji.

Kao zreo i iskustan naučnik napisao je:

- 1922. „Đerdapske terase“;
- 1925. „Karst i čovek“;
- 1925. „Karst i srpske narodne pripovetke“.

Tokom života, odnosno za preko trideset godina intenzivnog naučnog rada, objavio je par stotina naučnih radova. Jedno od najvažnijih dela je „Balkansko poluostrvo“.